

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2021/1106**z dnia 5 lipca 2021 r.**

w sprawie uznania rozwiązań prawnych, nadzorczych i wykonawczych stosowanych w Australii w odniesieniu do transakcji na instrumentach pochodnych nadzorowanych przez Australian Prudential Regulation Authority za równoważne z niektórymi wymogami art. 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 13 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 przewidziano mechanizm, na podstawie którego Komisja jest uprawniona do przyjęcia decyzji o równoważności stwierdzających, że stosowane w państwie trzecim rozwiązania prawne, nadzorcze i wykonawcze są równoważne z wymogami określonymi w art. 4, 9, 10 i 11 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, a co za tym idzie pozwalających uznać, że kontrahenci zawierający transakcję objętą zakresem stosowania tego rozporządzenia, w przypadku gdy co najmniej jeden z kontrahentów ma siedzibę w tym państwie trzecim, spełnili wspomniane wymogi, jeżeli spełnili wymogi określone w systemie prawnym tego państwa trzeciego. Stwierdzenie równoważności przyczynia się do osiągnięcia nadrzędnego celu rozporządzenia (UE) nr 648/2012, jakim jest ograniczenie ryzyka systemowego i zwiększenie przejrzystości rynków instrumentów pochodnych poprzez zapewnienie spójnego stosowania na szczeblu międzynarodowym ustanowionych w tym rozporządzeniu zasad uzgodnionych z państwami trzecimi.
- (2) W art. 11 ust. 1, 2 i 3 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, uzupełnionego rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 149/2013 ⁽²⁾ i rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2016/2251 ⁽³⁾, ustanowiono unijne wymogi prawne dotyczące terminowego potwierdzenia warunków kontraktu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, przeprowadzenia kompresji portfela oraz rozwiązań, na podstawie których uzgadnia się portfele w odniesieniu do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane przez kontrahenta centralnego („CCP”). Ponadto w przepisach tych określono obowiązki w zakresie wyceny i rozstrzygnięcia sporów mające zastosowanie do tych kontraktów („techniki ograniczania ryzyka operacyjnego”), a także obowiązki w zakresie wymiany zabezpieczeń („depozyty zabezpieczające”) między kontrahentami.
- (3) Aby system prawny, nadzorczy i wykonawczy państwa trzeciego można było uznać za równoważny z systemem Unii w odniesieniu do technik ograniczania ryzyka operacyjnego i wymogów dotyczących depozytu zabezpieczającego, istotne skutki mających zastosowanie rozwiązań prawnych, nadzorczych i wykonawczych muszą być równoważne ze skutkami wymogów unijnych określonych w art. 11 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, a także zapewniać ochronę tajemnicy zawodowej równoważną z ochroną przewidzianą w art. 83 tego rozporządzenia. Równoważne rozwiązania prawne, nadzorcze i wykonawcze muszą być ponadto skutecznie stosowane i egzekwowane w tym państwie trzecim w sposób sprawiedliwy i nieprowadzący do zakłóceń. Ocena równoważności obejmuje zatem sprawdzenie, czy stosowane w państwie trzecim rozwiązania prawne, nadzorcze i wykonawcze gwarantują, że kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane przez CCP i których co najmniej jedną stroną jest kontrahent mający siedzibę w tym państwie trzecim, nie narażają rynków finansowych w Unii na wyższy poziom ryzyka, a co za tym idzie, nie stwarzają niedopuszczalnego poziomu ryzyka systemowego w Unii.

⁽¹⁾ Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 149/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących pośrednich uzgodnień rozliczeniowych, obowiązku rozliczania, rejestru publicznego, dostępu do systemu obrotu, kontrahentów niefinansowych, technik ograniczania ryzyka związanego z kontraktami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane przez kontrahenta centralnego (Dz.U. L 52 z 23.2.2013, s. 11).

⁽³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/2251 z dnia 4 października 2016 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących technik ograniczania ryzyka związanego z kontraktami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane przez kontrahenta centralnego (Dz.U. L 340 z 15.12.2016, s. 9).

- (4) W dniu 1 października 2013 r. Komisja otrzymała opinię techniczną Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych („ESMA”) w sprawie stosowanych w Australii rozwiązań prawnych, nadzorczych i wykonawczych (*), w tym technik ograniczania ryzyka operacyjnego mających zastosowanie do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane przez CCP. W swojej opinii technicznej ESMA stwierdził, że nie istnieją prawnie wiążące wymogi dotyczące terminowego potwierdzenia warunków kontraktu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, ustaleń dotyczących uzgadniania, kompresji i wyceny portfela oraz obowiązku w zakresie rozstrzygania sporów lub wymiany zabezpieczeń między kontrahentami, którzy są stronami kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym w Australii. ESMA zauważył również, że równoważność systemów dwustronnej wymiany depozytów zabezpieczających nie mogła w tym czasie zostać oceniona, ponieważ nie opracowano jeszcze standardów technicznych określających przepisy dotyczące dwustronnej wymiany depozytów zabezpieczających w Unii.
- (5) Dokonując swojej oceny, Komisja wzięła pod uwagę opinię ESMA, a także zmiany regulacyjne, które miały miejsce od tamtej pory. Komisja przeprowadziła analizę porównawczą wymogów prawnych, nadzorczych i wykonawczych mających zastosowanie w Australii. Przeprowadziła również ocenę skutków tych wymogów i ich adekwatności pod względem ograniczania ryzyka wynikającego z kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane przez CCP, w sposób uznany za równoważny ze skutkami wymogów określonych w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012.
- (6) Rozwiązania prawne, nadzorcze i wykonawcze mające zastosowanie w Australii do transakcji na kontraktach pochodnych rozliczanych niecentralnie określono w normie ostrożnościowej CPS 226 Australian Prudential Regulation Authority (australijski organ nadzoru ostrożnościowego, „APRA”) przyjętej w sekcji 11AF *Banking Act* z 1959 r. („prawo bankowe”), sekcji 32 *Insurance Act* z 1973 r. („ustawa o ubezpieczeniach”), sekcji 230 A *Life Insurance Act* z 1995 r. („ustawa o ubezpieczeniach na życie”) oraz w sekcji 34C *Superannuation Industry (Supervision) Act* z 1993 r. („ustawa SIS”). Mandat APRA obejmuje zapewnienie bezpieczeństwa i solidności instytucji finansowych podlegających nadzorowi ostrożnościowemu, aby wypełniały one swoje zobowiązania finansowe wobec deponentów, ubezpieczających i członków funduszy w ramach stabilnego, skutecznego i konkurencyjnego systemu finansowego. Zgodnie z normą ostrożnościową CPS 226 podmiot podlegający tym przepisom musi przyjąć odpowiednie praktyki uzupełniania depozytu zabezpieczającego i ograniczania ryzyka w odniesieniu do instrumentów pochodnych rozliczanych niecentralnie. Norma ta ma zastosowanie do instytucji z sektora bankowego, ubezpieczeń innych niż ubezpieczenie na życie, ubezpieczeń na życie oraz sektora emerytalnego, z zastrzeżeniem pewnych progów. Norma ostrożnościowa CPS 226 weszła w życie z dniem 1 marca 2017 r. Niektóre wymogi tej normy wprowadzane są stopniowo zgodnie z ramami międzynarodowymi oraz zostały dostosowywane do istniejącego trybu stopniowego wprowadzania wymogów na podstawie rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/2251.
- (7) Norma ostrożnościowa CPS 226 ma zastosowanie do instrumentów pochodnych rozliczanych niecentralnie z wyjątkiem kontraktów walutowych z terminem zapadalności poniżej trzech dni. Definicja instrumentów pochodnych rozliczanych niecentralnie zawarta w normie ostrożnościowej CPS 226 jest szersza niż zawarta w art. 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 definicja instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. W pkt 9 lit. g) normy ostrożnościowej CPS 226 „instrument pochodny” zdefiniowano jako instrument pochodny w rozumieniu rozdziału 7 *Corporations Act* („ustawa o spółkach”) z 2001 r. albo instrument, który jest kontraktem terminowym typu forward, swapem lub opcją, lub jakąkolwiek kombinacją tych elementów, w odniesieniu do co najmniej jednego towaru. Należy zatem uznać równoważność w odniesieniu do instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które podlegają depozytom zabezpieczającym na podstawie pkt 9 lit. g) normy ostrożnościowej CPS 226.
- (8) Normę ostrożnościową CPS 226 stosuje się zasadniczo do transakcji na instrumentach pochodnych rozliczanych niecentralnie przeprowadzanych między „podmiotami regulowanymi przez APRA” (ang. APRA covered entities) a „regulowanymi kontrahentami” (ang. covered entities). „Podmioty regulowane przez APRA” to posiadające zezwolenie podmioty przyjmujące depozyty, w tym zagraniczne upoważnione podmioty przyjmujące depozyty oraz nieoperacyjne spółki holdingowe, które uzyskały zezwolenie na podstawie prawa bankowego, ubezpieczyciele oferujący ubezpieczenie inne niż ubezpieczenie na życie, w tym ubezpieczyciele kategorii C, nieoperacyjne spółki holdingowe, które uzyskały zezwolenie na podstawie ustawy o ubezpieczeniach, oraz podmioty dominujące grup ubezpieczeniowych poziomu 2, zakłady ubezpieczeń na życie w tym towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych (tzw. „friendly societies”) oraz uznane zagraniczne zakłady ubezpieczeń na życie, a także nieoperacyjne spółki holdingowe zarejestrowane na podstawie ustawy o ubezpieczeniach na życie oraz podmioty zajmujące się zaopatrzeniem emerytalnym podlegające rejestracji zgodnie z ustawą SIS (tzw. „registrable superannuation entities”) w zakresie prowadzonej przez nie działalności gospodarczej. Definicja „regulowanych kontrahentów” odpowiada zasadniczo definicji „kontrahenta finansowego” zawartej w art. 2 pkt 8 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, wyłączając w analogiczny sposób spółki celowe, w przypadku których transakcja zawierana jest wyłącznie w celu zabezpieczenia. Definicja „regulowanych kontrahentów” nie uwzględnia lokalizacji jurysdykcji kontrahenta, o ile nie ma wątpliwości dotyczących wykonalności umowy o kompensowaniu zobowiązań w przypadku niewypłacalności lub bankructwa kontrahenta lub jeżeli rozwiązania w zakresie zabezpieczeń nie są wątpliwe i są możliwe do wyegzekwowania na drodze prawnej w przypadku niewywiązania się przez kontrahenta ze swoich zobowiązań.

(*) ESMA/2013/1373, Opinia techniczna w sprawie równoważności regulacji państw trzecich na podstawie EMIR – Australia, sprawozdanie końcowe, Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, 1 października 2013 r.

- (9) Zgodnie z pkt 11 normy ostrożnościowej CPS 226 obowiązek wymiany zmiennego depozytu zabezpieczającego ma zastosowanie wyłącznie do kontrahentów transakcji, w której kwota instrumentów pochodnych rozliczanych niecentralnie obu kontrahentów przekracza – w ujęciu łącznym i skonsolidowanym – minimalny próg w wysokości 3 mld AUD. Rozporządzenie (UE) nr 648/2012 nie przewiduje takiego progu. Uznanie równoważności powinno zatem być uzależnione od wymiany zmiennego depozytu zabezpieczającego między kontrahentami podlegającymi art. 11 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 oraz podmiotami regulowanymi przez APRA.
- (10) Norma ostrożnościowa CPS 226 określa obowiązki podobne do tych przewidzianych w art. 11 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 oraz w rozdziale VIII rozporządzenia delegowanego (UE) nr 149/2013. W szczególności pkt 77–94 tej normy zawierają szczegółowe wymogi dotyczące potwierdzenia w odpowiednim czasie, kompresji portfela, uzgadniania portfela, wyceny transakcji i rozstrzygnięcia sporów, mające zastosowanie do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane przez CCP. Jeżeli chodzi o potwierdzanie w odpowiednim czasie, wymogów określonych w normie ostrożnościowej CPS 226 nie można uznać za równoważne, gdyż wymagają one potwierdzenia transakcji jedynie „najszybciej jak to możliwe”, podczas gdy w rozporządzeniu delegowanym (UE) nr 149/2013 określono maksymalny okres, w którym należy dokonać potwierdzenia transakcji. Jeżeli chodzi o uzgadnianie portfela, wymogów określonych w normie ostrożnościowej CPS 226 nie można uznać za równoważne, gdyż w normie tej nie określono częstotliwości uzgadniania portfela, podczas gdy w rozporządzeniu delegowanym (UE) nr 149/2013 częstotliwość ta jest ściśle określona. Jeżeli chodzi o rozstrzygnięcie sporów, wymogów określonych w normie ostrożnościowej CPS 226 nie można uznać za równoważne, gdyż w rozporządzeniu delegowanym (UE) nr 149/2013, w normie tej nie określono szczegółowej ścieżki postępowania w przypadku sporów, które nie zostaną rozstrzygnięte w ciągu pięciu dni roboczych. Jeżeli chodzi o kompresję portfela i wycenę transakcji, wymogi określone w normie ostrożnościowej CPS 226 można uznać za równoważne pod względem skutków z wymogami określonymi w art. 13 i 14 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 149/2013.
- (11) W odniesieniu do kontraktów pochodnych rozliczanych niecentralnie objętych normą ostrożnościową CPS 226 rozwiązania prawne, nadzorcze i wykonawcze stosowane wobec podmiotów regulowanych przez APRA należy zatem uznać za równoważne z wymogami określonymi w art. 11 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 w zakresie kompresji portfela oraz wyceny transakcji, mającymi zastosowanie do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym nierozliczanych przez CCP.
- (12) Zgodnie z normą ostrożnościową CPS 226 podmiot regulowany przez APRA i regulowany kontrahent muszą dokonać wymiany zmiennego depozytu zabezpieczającego, podlegającego minimalnemu progowi określonemu w pkt 11 tej normy, a w przypadku wszystkich nowych transakcji na instrumentach pochodnych rozliczanych niecentralnie – z wyjątkiem rozliczanych fizycznie terminowych transakcji walutowych typu forward i swapów walutowych – należy wnieść i pobrać początkowy depozyt zabezpieczający. APRA przyjął uzgodnione na poziomie międzynarodowym stopniowe wprowadzanie w życie wymogów dotyczących początkowego depozytu zabezpieczającego, w związku z czym progi stosowane w celu stopniowego wprowadzania wyrażone w AUD należy uznać za równoważne z progami określonymi w art. 35 rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/2251. Podobne zwolnienia dotyczące rozliczanych fizycznie terminowych transakcji walutowych typu forward i swapów walutowych oraz opcji na akcje pojedynczych spółek lub opcji indeksowych przewidziano w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2016/2251. Niniejsza decyzja powinna zatem mieć zastosowanie wyłącznie do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które są przedmiotem wymogów dotyczących depozytu zabezpieczającego na podstawie rozporządzenia (UE) nr 648/2012 oraz normy ostrożnościowej CPS 226.
- (13) Zgodnie z normą ostrożnościową CPS 226 zmienny depozyt zabezpieczający oblicza się i wzywa się do jego uzupełnienia codziennie, a rozliczeń kwot zmiennego depozytu zabezpieczającego dokonuje się „bezwłocznie”. APRA wyraził publicznie oczekiwanie, że w praktyce rozliczenie zmiennego depozytu zabezpieczającego powinno odbywać się na zasadzie T+1 (gdzie T jest datą wezwania do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego). Dotrzymanie takiego terminu rozliczeń może jednak nie być wykonalne w każdych okolicznościach, na przykład ze względu na strefy czasowe czy kwestie transgraniczne. Do celów bezwłocznego rozliczenia zmiennego depozytu zabezpieczającego APRA przyjął zatem wymóg oparty na zasadach, aby osiągnąć rezultat zgodny z innymi międzynarodowymi wymogami regulacyjnymi w zakresie czasu rozliczenia zmiennego depozytu zabezpieczającego. Na podstawie art. 12 rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/2251 wymaga się, aby wszyscy kontrahenci uczestniczący w transakcji na instrumentach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym nierozliczanej przez CCP dokonywali codziennie wymiany zmiennego depozytu zabezpieczającego albo odpowiednio korygowali okres ryzyka w związku z uzupełnieniem zabezpieczenia stosowany w celu obliczenia początkowego depozytu zabezpieczającego. Rozwiązania dotyczące zmiennego depozytu zabezpieczającego przewidziane w normie ostrożnościowej CPS 226 należy uznać za równoważne tylko w przypadku, gdy rozwiązania te prowadzą do skutków równoważnych z tymi osiąganymi w wyniku stosowania wymogów rozporządzenia (UE) nr 648/2012. Należy zatem określić takie warunki.

- (14) W normie ostrożnościowej CPS 226 przewidziano łączną minimalną kwotę transferu początkowego i zmiennego depozytu zabezpieczającego w wysokości 750 000 AUD, podczas gdy w art. 25 rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/2251 przewidziano kwotę 500 000 EUR. Biorąc pod uwagę niewielką różnicę między tymi kwotami oraz wspólny cel normy ostrożnościowej CPS 226 i rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/2251, kwoty te należy uznać za równoważne.
- (15) Wymogi określone w normie ostrożnościowej CPS 226 dotyczące obliczania początkowego depozytu zabezpieczającego należy uznać za równoważne z wymogami określonymi w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2016/2251. W normie ostrożnościowej CPS 226 dopuszcza się korzystanie ze standardowego modelu równoważnego z modelem określonym w załączniku IV do rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/2251, w sposób, który jest podobny do standardowej metody obliczania początkowego depozytu zabezpieczającego określonej w tym załączniku IV. Zgodnie z normą ostrożnościową CPS 226 do obliczania początkowego depozytu zabezpieczającego można alternatywnie wykorzystywać modele wewnętrzne lub modele opracowane przez strony trzecie, jeśli zawierają one niektóre szczególne parametry równoważne z parametrami określonymi w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2016/2251, takie jak minimalne przedziały ufności i okresy ryzyka w związku z uzupełnieniem zabezpieczenia, oraz niektóre dane historyczne, w tym okresy występowania warunków skrajnych. Podmioty regulowane przez APRA muszą składać wnioski do APRA o udzielenie zgody na korzystanie z modeli wewnętrznych lub modeli opracowanych przez strony trzecie oraz zapewnić przeprowadzenie niezależnego przeglądu modelu przed złożeniem wniosku o taką zgodę.
- (16) Wymogi określone w normie ostrożnościowej CPS 226 dotyczące uznanego zabezpieczenia oraz sposobu utrzymywania i wyodrębniania takiego zabezpieczenia należy uznać za równoważne z wymogami określonymi w art. 4 rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/2251. Norma ostrożnościowa CPS 226 zawiera równoważny wykaz uznanych zabezpieczeń, a podmiot regulowany przez APRA musi mieć wdrożone odpowiednie mechanizmy kontroli zapewniające, aby pobrane zabezpieczenie nie wykazywało istotnego ryzyka korelacji lub istotnego ryzyka koncentracji. Koncentrację należy oceniać pod względem poszczególnych emitentów, rodzajów emitentów oraz rodzajów aktywów. Przepisy normy ostrożnościowej CPS 226 dotyczące depozytów zabezpieczających w odniesieniu do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane przez CCP, należy zatem uznać za równoważne z wymogami określonymi w art. 11 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.
- (17) Jeżeli chodzi o poziom ochrony tajemnicy służbowej w Australii, informacje posiadane przez APRA, jak również przez wszystkie agencje Wspólnoty Narodów podlegają ustawie o ochronie prywatności z 1988 r. („ustawa o ochronie prywatności”). W ustawie o australijskim organie nadzoru ostrożnościowego z 1998 r. („ustawa o APRA”) określono szczególne przepisy dotyczące tajemnicy obowiązujące APRA i pracowników tego organu. W szczególności zgodnie z sekcją 56 pkt 2 ustawy o APRA pracownicy lub byli pracownicy APRA popełniają przestępstwo, jeżeli ujawnią „informacje niejawne” lub „dokument niejawny” jakiegokolwiek osobie lub „sądowi” (w trybie niezgodnym z ustawą o APRA). Sekcja 70 ustawy o przestępstwach z 1914 r. jest ponadto przepisem dotyczącym tajemnicy mającym zasięg ogólny w odniesieniu do pracowników Wspólnoty Narodów (tj. pracowników sektora publicznego, w tym pracowników i kontrahentów APRA). Zgodnie z tym przepisem przestępstwo stanowi ujawnienie wszelkich faktów lub dokumentów przez pracowników Wspólnoty Narodów, co do których uzyskali oni wiedzę lub które znalazły się w ich posiadaniu ze względu na to, że są pracownikami Wspólnoty Narodów, i których mają obowiązek nie ujawniać. Ustawa o ochronie prywatności, ustawa o przestępstwach i ustawa o APRA łącznie gwarantują zachowanie tajemnicy służbowej, w tym tajemnic handlowych ujawnianych osobom trzecim przez właściwe organy, co należy uznać za równoważne z wymogami określonymi w tytule VIII rozporządzenia (UE) nr 648/2012.
- (18) Ponadto jeżeli chodzi o skuteczny nadzór nad rozwiązaniami prawnymi i ich egzekwowanie w Australii, APRA ponosi zasadniczą odpowiedzialność za monitorowanie i egzekwowanie zgodności z normą ostrożnościową CPS 226. APRA może stosować szeroki zakres środków nadzorczych, w tym wszczynać formalne dochodzenie dotyczące spraw instytucji, obwarowywać zezwolenie udzielone instytucji określonymi warunkami lub wydawać wytyczne w odniesieniu do konkretnych kwestii, wyznaczać zarządcę ustawowego, zarządcę sądowego lub powiernika zastępczego do zarządzania sprawami instytucji, wszczynać postępowanie karne przeciwko osobom lub instytucjom lub ubiegać się o nakaz wstrzymania transakcji. W związku z tym środki te należy uznać za umożliwiające skuteczne stosowanie odpowiednich rozwiązań prawnych, regulacyjnych i wykonawczych określonych w normie ostrożnościowej CPS 226 w sposób sprawiedliwy i nieprowadzący do zakłóceń oraz zapewniające skuteczny nadzór i skuteczne egzekwowanie równoważne z rozwiązaniami nadzorczymi i wykonawczymi dostępnymi w obrębie ram prawnych Unii.
- (19) Niniejsza decyzja uznaje równoważność prawnie wiążących wymogów określonych w prawie australijskim dotyczących kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym mających zastosowanie w momencie przyjęcia niniejszej decyzji. Komisja, we współpracy z ESMA, będzie regularnie monitorować zmiany oraz skuteczne wdrażanie rozwiązań prawnych, nadzorczych i wykonawczych stanowiących przedmiot niniejszej decyzji i mających zastosowanie do wspomnianych kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, z uwzględnieniem wymogów w zakresie terminowego potwierdzania, kompresji i uzgadniania portfela, wyceny, rozstrzygnięcia sporów i wymogów dotyczących depozytu zabezpieczającego mających zastosowanie do tych kontraktów, nierozliczanych przez CCP. W ramach działań w zakresie monitorowania Komisja może

zwrócić się do APRA o udzielenie informacji dotyczących zmian w zakresie regulacji i nadzoru. Komisja może dokonać szczegółowego przeglądu w dowolnym momencie, w przypadku gdy na skutek istotnych zmian konieczne będzie przeprowadzenie przez nią ponownej oceny równoważności stwierdzonej niniejszą decyzją. Taka ponowna ocena może prowadzić do uchylecia niniejszej decyzji, co w konsekwencji spowoduje, że automatycznie kontrahenci ponownie będą podlegać wszystkim wymogom określonym w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012.

(20) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Do celów art. 13 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 rozwiązania prawne, nadzorcze i wykonawcze Australii dotyczące kompresji portfela oraz wyceny transakcji, które stosuje się do transakcji na instrumentach pochodnych rozliczanych niecentralnie regulowanych przez Australian Prudential Regulation Authority („APRA”), uznaje się za równoważne z wymogami określonymi w art. 11 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, w przypadku gdy co najmniej jeden z kontrahentów będących stronami tych transakcji jest podmiotem regulowanym przez APRA zgodnie z definicją zawartą w normie ostrożnościowej CPS 226.

Artykuł 2

Do celów art. 13 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 rozwiązania prawne, nadzorcze i wykonawcze Australii dotyczące wymiany zabezpieczeń, które stosuje się do transakcji na instrumentach pochodnych rozliczanych niecentralnie regulowanych przez APRA, uznaje się za równoważne z wymogami określonymi w art. 11 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, jeżeli spełnione są następujące warunki:

- a) co najmniej jeden z kontrahentów będących stronami tych transakcji jest podmiotem regulowanym przez APRA zgodnie z definicją zawartą w normie ostrożnościowej CPS 226;
- b) w przypadku gdy na podstawie rozporządzenia (UE) nr 648/2012 istnieje wymóg wniesienia zmiennego depozytu zabezpieczającego, zmienny depozyt zabezpieczający jest wnoszony w dniu, w którym został obliczony.

Na zasadzie odstępstwa od lit. b), w przypadku gdy kontrahenci ustalą, że zmienny depozyt zabezpieczający nie może być regularnie przekazywany w dniu, w którym został obliczony, rozwiązania prawne, nadzorcze i wykonawcze stosowane w Australii uznaje się również za równoważne z wymogami określonymi w art. 11 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, jeżeli wniesienie zmiennego depozytu zabezpieczającego następuje w ciągu dwóch dni roboczych od jego obliczenia oraz okres ryzyka w związku z uzupełnieniem zabezpieczenia użyty do obliczenia początkowego depozytu zabezpieczającego zostaje odpowiednio skorygowany.

Artykuł 3

Niniejsze decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 lipca 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca
